15.8.1996
Sušice-Rabí-Horažďovice-Horní Poříčí-Strakonice-Slaník-Štěkeň-Kestřany-Písek Sešli jsem se na autobusovém nádraží Na Knížecí v počtu šesti lidí - Píďa, Roki, Blesk, Grim, Ježek a Já. Autobus, kterým jsme měli v úmyslu jet byl jako vždy naplněn k prasknutí, tudíž jsem museli téměř celou cestu stát.

Cesta ubíhala docela pomalu, minuli jsme hrad, který jsme hodlali navštívit až pojedem cestou dolů.

Konečně jsme byli v Sušici. Úspěšně všichni vystoupili až na limonádu, která zůstala chudinka v autobuse, protože všichni se starali o odložené svršky z důvodu velkého tepla. Pod vedením Ježka jsme došli do kempu, kde se čekalo na auto, kterým měli přijet Jarka s Petrem a dát nám různé věci jako např. stany, oblečení, jídlo a další nepodstatné věci. Ještě před autem dorazil Vendulka s lodí a my stihli zlikvidovat jídlo, které měl kdosi sebou. Nakonec ještě dorazil Trop. Pomalu se stmívalo a auto nikde. Začalo se ochlazovat a auto nikde! A kde se vzalo tu se vzalo najednou se objevilo. Za tmy jsme začali vykládat, stavět stany a to vše za vzájemného půjčování si baterek a družných rozhovorů.

Ráno se vše odehrálo obráceně, ale tentokrát za světla. Sbalit a naložit na rafty to šlo, ale byla tu ještě taková maličkost, rafty ucházely. Proto jsme je museli každou chvíli dofukovat a lepit. Vyrazili jsme je co Petr s Jarkou někam zaparkovali auto.

Naše dva rafty byly podstatně pomalejší než Vendulkova kanoe a k tomu všemu občas nebyla voda a tak jsme je museli přenášet což nebylo nic moc. Toho dne jsme navštívili Rabí, kde jsme obědvali a odpočívali. Večer si každý sušil nějaké ty mokré věci a kdyby věděl co bude následovat asi by to nedělal. Odvážlivci (z donucení) šli spát po širák. Začalo pršet - schovali se pod rafty, ale i to nebylo nic platný, ráno se sušily spacáky.

Tento den se pokračovalo přes Velké Hydčice - jez Prácheň, Horažďovice - jez Mrzkoš a Rosenaver, kde jsem měla ke své smůle svátek a bohužel se to nějakým záhadným způsobem rozkřiklo a tak si určití dobráci neodpustili mě potopit. Všichni se královsky bavili jen já jsem mrzla v ledové tříšti, totiž vodě. Dále jsme pokračovali do Horního Poříčí a Katovic, kde nás opustil Trop. Protože bylo nádherné počasí nechali se unášet proudem, ale ten občas vůbec nebyl a naopak se dostavil vítr ve směru přesně opačném a tak jsme si některé úseky projeli i několikrát.

Naše plavba pokračovala do Strakonic a zde nás opustil Ježura. Dále jez na Křemelech, Slaník Štěkeň. Plavba byla zakončena v písku. Petr s Jarkou se vydali pro auto a tak jsme na ně čekali u splavu a koupali se. Vše jsme naložili a vydali se na cestu domů, tentokrát vlakem.

Zapsala Petra